

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط فرهنگی هنری ایران و هند در دوره هخامنشیان

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 3، شماره 7 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

خلاصه مقاله:

در زمانهای بسیار دور، هنگامی که قبیله های ایرانی وهندی هنوز از یکدیگر جدا نشده بودند و در دشتهای گسترده آسیای مرکزی بسر می بردند، دارای فرمانروای واحد بودند که هم رئیس قبیله ها وهم پیشوای مذهبی آنها بود. یکی از دلایل محکم ارتباط آنها نشانه های اسطوره ای است. قدیمی ترین اسطوره های آسیا که از آن مردم هند است بیشتر تصویرگر فرهنگ اقوام آریایی است که در حدود هزاره دوم ق.م به هند مهاجرت کردند. مردم ایران و هند در طول تاریخ حتی پیش از ورود اقوام آریایی به فلات ایران و سرزمین هند با یکدیگر ارتباط داشتند. یافته های باستان شناسی در هند، مشابه آثاری است که باستان شناسان در فلات ایران و در بین النهرین به دست آورده اند. این کشف حکایت از آن دارد که ساکنان هند و ایران پیش از مهاجرت طایفه های آریایی، با همدیگر ارتباط داشته اند. در مهاجرت اقوام آریایی به داخل فلات ایران طوایف ماد ها وپارسها ستوندار جایای اقوام بودند.در دوره هخامنشیان اولین بار کوروش با فتح باختر یا بلخ به شبه قاره هند نزدیک شد، وپس از او داریوش در ۵۱۷ ق.م شمال غربی هند را تصرف نمود. لذا آثار مستند به جای مانده از دوره ی هخامنشیان مانند نقشها و کتیبه های تخت جمشید نشان دهنده ی گسترش قلمرو حکومت ایران در غرب هند است و بیانگر آن است که بخشهایی از غرب هند در این عهد خراجگزار حکومت مرکزی ایران بوده است. ساتراپی جدید یا همان هندوش کتیبه های هخامنشی، که تا بخش جنوبی دره ی سند و در پاکستان کنونی گسترده بود، شرقی ترین استان امپراتوری هخامنشی بود. بعد از تسخیر هند طلای زیادی همه ساله از هند به ایران ارسال می شده است. اتفاقات تاریخی، تجارت و اعتقادات مذهبی باعث ورود هنر ایران به ویژه هنر دوره هخامنشی، پارتی و ساسانی و هنر دوره اسلامی ایران به هند شده است.

کلمات کلیدی:

نژاد آریایی، ایران، هند، هادها وپارسها، ساتراپی هیندوش، ارتباط فرهنگی وهنری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1802905>

